Ե. Եչի աւուր ժողովեն ի մի, և յորժամ տեսանեն զազգս իւրեանց գերի ի ձեռս այլասեռից, տան ի փողիցն այն եւ ազատեն, եւ թէ կարի չատ գայցէ գերի՝ բաժինս առնեն ի մէջ իւրեանց ըստ կարի, ոմանք մի և ոմանք Բ և ոմանք մինչ ի Ե առն և ծառայեցուցանեն, ոչ որպէս ծառայ՝ այլ իբրև զընտանիս իւրեանց, և զչկամեցողսն ապա և ուղարկեն յաշխարհն իւրեանց։

Զ. Զչի աւուր սակս Երուսաղէմի, որ կան յազգաց իւրեանց անդ, աղքատացն և կարդացողացն և աղօթատեղաց նոցին՝ թէ զինչ ևս պիտանայցէ նոցա. այս ամենայն առաւօտուքն ժողովի։ Եւ ապայ յամենայն երեկոյի Ուրբաթուն տուն առ տուն երթան և ժողովեն. այս վասն բանտարգելոց զի ազատեսցեն յաւուր պասեքի իւրեանց եւ տօնին։

Եւ օր մի ի տարին ժողովեն յամենայն թաղս իւրեանց, և ի տօնին՝ տղայոց որբոց և դպրաց զգեստս եւ հանդերձս բաշխեն։ Տե՛ս զոր փոքր ազգ մի են նոքա, ո՞չ ապաքէն զայնքան արարք նոցա առնէ մերս մի եկեղեցի այսու ողորմութեամբ զոր ունին բարեընթաց[1]) ազգս մեր։ Բայց անողորմք էին և աղքատատեացք վասն որոյ և ի կորուստ լինէր և եղև(–)։ Անծամ էին յաւագ[2]) պահս. յառաւօտէ սկսէին զթութեան և զաղաղէն(*), զայն և ի խուցս յեկեղեցոյն. և յաղօթս բնաւ ոչ գնային, այլ ի կիրակէսն որ ժողովուրդքն ելանէին յեկեղեցոյն, յերեկս ելանէին զի գեռ գային կամ ի գաւիթն մտանէր, և այն ոչ վասն Աստուծոյ, այլ զհաշիւս լուսգնոյն և հասկիցն առնել։

1) բարենթաց. 2) յաւար.

(*) Աճաժինցիք և Սուրբ Գէորգեցիք։

(–) «Եղին զնչանս իւրեանց ի նշանս եւ ինքեանք ոչ ծանեան»։